

”עץ חיים
היא
למחזיקים
בה
ותומכיה
מאושר”

העלון ולימוד
התורה בכלל
צניחו בן יהודע
יהיה להצלחת
התורמים היקרים

מאור נסים בן סימי (כהן)

אפרים בן בתיה (כהן)

אפרים בן אסתר (חבושה)

אסף בן ניצה (נעו)

שי בן שושנה (הרוש)

העלון מוקדש
לעילוי נשמתן
הטהורה של

אפרים בן זהרה (כהן)

סימי בת סעדה (כהן)

דוד בן סימי (כהן)

יצחק בן חתני (חבושה)

שחר הי"ד בן עליזה (כוזנים)

צורי יצחק בן רחל (יודים)

ת.נ.צ.ב.ה

הילולא דצדיקיא

הנהגות ומנהגי קודש מגדולי המקובלים

השבוע ביום שישי ט"ו תמוז יחול היום ההילולא של המקובל רבי חיים בן רבי משה בן עטר,

האור החיים הקדוש

בי בעת עלייתי.

קודם שנפטר רבינו נגשה אליו זוגתו הרבנית, ותבך לפניו ותאמר מאין יבוא עזרי לפרנס את עצמי הלא אשאר ענייה, והשיב לה מנעי קולך מבכי, לבך יהיה נכון ובטוח שיבוא איש אחד מסטאמבול ויתן לך שלוש מאות אדומים (דהיינו ממון) בעד התפליץ שלי, רק תזהירי אותו לכל ידבר בהן שיחת חולין, ויהיה כן אחר פטירת רבינו, בא האיש מסטאמבול וקנה התפליץ בעד שלוש מאות אדומים, והרבנית הזהירתו לכל ידבר בהם שיחת חולין, וכך היה נוהג, וכאשר היה מניח התפליץ היה מרגיש התעוררות נפלאה והתפפל בהתלהבות ובדיבוקות כדת, ופעם אחת בא איש אחד בחנות שלו וידברו מעניין המסחר זמן מועט, ואחר כך כשהתחיל להתפלל הרגיש אשר רגשי הקדושה סרו ממנו, ואז בדק התפליץ וראו כי הקלף ריק ..., וכל האותיות פרחו כלא היו ...

מסופר על הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ צ"ל שפעם אחת היה בעיר אחת, ואמר שהוא רואה בעיר אור גדול, ושאל האם נמצא שם ספר "אור החיים", ומצאו שם חומש עם "אור החיים", **ואמר שזה האיר את כל העיר**, ופעם אחת שחלה בנו של רבי פנחס מקוריץ, ציווה עליו שילמוד בכל יום דף אור החיים, והרב הקדוש רבי דוד ומשה מטשורטקוב זיע"א אמר בשם אביו הרב רבי ישראל מרוז'ין **שכמו שבדורות הראשונים היה הזוהר הקדוש, מסוגל לטהרת הנשמה, כך בזמן הזה מסוגל לימוד האור החיים הקדוש על התורה לטהר הנשמה.**

ביום ט"ו תמוז בשבת קודש פרשת פנחס, נסתלק רבינו לבית עולמו, וכשישב הבעל שם טוב בסעודה שלישית, מיד לאחר שבירך ברכת המוציא אמר לתלמידיו **"כבה נר המערבי"**, בשבת היה הבעל שם טוב ממוטע בדבריו, ורק במוצאי שבת הסביר להם כי כוננתו שרבינו נפטר, ונקרא נר המערבי כי הוא מארצות המערב, וששאלוהו התלמידים מניין לו זה, השיב כי יש כוונה אחת בנטילת ידיים לאכילה שאין מגלים אותה אלא אחד בדרא, והיא הייתה עד עתה לנחלה לרבינו, ועתה בשעת נטילת הידיים לסעודה שלישית, נתגלה לו סוד זה, וזו האות שרבינו איננו.

מוהל ומקיים מצוות פדיון הבן כהלכה

מקיים כל סוגי הבריתות, ככל הארץ, חומרי חבישה ודיפוי המתקדמים בעולם, יחס וליזיו אישי לפני ואחרי הברית, והכל על דעת רשב"י האר"י והרש"ש הקדושים, אפשרות להזמנה גם בשבתות.

זמין 24 שעות לכל שאלה, יוסף כהן ראש כולל בניהו בן יהודע י-ם, ומחבר עלון 'מאור הרשב"י' 054-8483589

לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי

כי יאירא אשר ילדוך אשרי העם לומדיך ואשר העומדים על סודיך...

מאור הרשב"י

נא לא ללמוד בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה |גליון מספר 28

מעלת התפילה בכוונה

כתוב במדרש שוחר טוב [תהלים צא, יד] אמר רבי יהושע בן לוי בשם רבי פנחס בן יאיר [שהיה חמוי של רשב"י] **מפני מה ישראל מתפללים ואינן נענים? מפני שאינם יודעים בסוד שם המפורש**, שנאמר 'אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו', דהיינו שעל ידי שהאדם כשהוא מתפלל הוא מכוון הדברים על פי סודם ושורשם של דברים, על ידי כן ממשיך שפע יותר גדול, המסוגל לקבלת התפילות, ולא רק שהתפילה מתקבלת אלא מבואר בוזהר בפרשתינו שנחשב כאילו מקבל השפע מאת השם יתברך פנים אל פנים, מה שאין כן אדם שמתפלל בלי ידיעת סודם של דברים שאף אם יקבל את מבוקשו, חשוב הדבר כמקבל הברכה מאחורי כתפיו כביכול של השם יתברך, **ודע ששכרו של אדם המכוון בתפילתו בסודם של דברים מעלתו גדולה מאוד**, שכך כתב האר"י הקדוש בשער הכוונות [דרושי הלילה דף נד ע"ד] וזה לשונו: הכלל העולה מכל זה הוא, כי נתבאר לך איך כמה גדולה ונפלאה מעלת אדם העושה כסדר שאמרנו וכו', **ואין קץ ותכלית למתן שכרו, ויהיה מכלל הצדיקים הגוהרים למטה ודבריהן מתקיימין למעלה וכו', וגם נשמתם תשתלם ותתוקן בכך**, ועליו נאמר 'מכבדי אכבד', אכבד בעולם הזה לקיים ולעשות לו כל צרכיו וכו', ובעולם העלם שיזכה לשבת במחיצת הצדיקים, **ובא ודאה מה שאמר חכם סלמאן מוצפי** צ"ל "הרבה נתייגעתי בלימוד התורה, אך על ידיעת הכוונות מסרתי ממש את נפשי, על כל עושרי וגדלותי, וייתרתי על מנחת ובריאות גופי, עברתי והשתדלתי לנהוג בפרישות וחסידות יתירה כדי לזכות להגיע לכך", וכתוב בספר מאור ושמש [פרשת משפטים דף ריד ע"ב] שעל ידי שהאדם מברך ברכות הנהנין בכוונה הראויה על ידי כן **נצל מן הייסורים, ולא יצטרך לרפואות**, כיוון שבאוכל שהוא אוכל והשתייה אשר הוא שותה מועילים לרפואה לכל מיחושו עד כאן דבריו הקדושים, והנה הדבר פשוט שכדי לזכות להיות ראוי להתפלל בכוונת יש עליו להתנהג בדרך של קדושה וטהרה, ולא חס ושולם לחיות בדרך עקומה, ולכן החלש יאמר **גיבור אני** !!, שהרי מעלת המכוון גדולה היא עד למאוד, שהוא זוכה ממש בכל ברכה וברכה, ובכל תפילה ותפילה, להיות עזר וסיוע לשכינה הקדושה שתצא מן הגלות, שלזה אנו מחכים כל כך הרבה שנים, ועתה נראה דברי רבינו שמעון בר יוחאי בדבריו על מעלת המכוונים [פרשת חקת דף קפד ע"א] **אמר רבי שמעון, הֲכֵא כַעֲיָנָא לְגַלְיָא מַלְּהָ כַּאן אַנִּי רוצה לגלות דבר, תָּא חַזִּי בא וראה, כָּל מַאן דְּיָדַע לְסַדְרָא עוֹבְדָא כְּדָקָא יָאוּת** כל מי שיודע לסדר את מעשיו כראוי דהיינו שעושה כל מעשיו בכוונה, **וְלְסַדְרָא מַלִּין כְּדָקָא יָאוּת** וכן לסדר את תפילתו כראוי, דהיינו שמתפלל בכוונה ויודע הטעמים העליונים בכל תפילותיו, **הָא ודַּאי מתַעְרִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** ודאי אותו אדם מעורר להקב"ה דהיינו שמעורר ופועל בעולמות העליונים, **לְאַמְשַׁכָּא מַלִּין עַלְאִין דְּמתַכַּשְׁרִין** וממשיך הוא בכח חיבות התפילה דברים עליונים כשרים, **וְאִי לֹא** ואם לא מסדרים המעשים והדיבורים כראוי **לֹא אַתְכֶּשֶׁר לְנַבִּייהוּ** אינו מתכשר אצלם, דהיינו שלא פועל בעולמות כראוי.

ואם כן שואל רבי שמעון **אִי הָכֵי כָל עַלְמָא יָדַעִי לְסַדְרָא עוֹבְדָא** אם כך הרי כל העולם יודעים לסדר את המצוות המעשיות, **וְלְסַדְרָא מַלִּין** וכן לסדר את סדר התפילה, אם כן **מַאי חֲשִׁיבִין דְּלַהוֹן דְּצַדִּיקָיָא** מה החשיבות של הצדיקים, **יְדִידַעִי עֲקָרָא דְּמַלְּהָ וְעוֹבְדָא** שיודעים את עיקר המעשה מה התיקון אשר נתקן בעולמות העליונים, **וְיָדַעִי לְכוּנָא לְכַא וְדַעוּתָא** יודעים הם לכוון אותם צדיקים את ליבם ורצונם, **יְתִיד מַאֲלִין אַחֲרֵנִין** יותר משאר העם, **דְּלֹא יָדַעִי כָל כָּךְ** שאינם יודעים כל כך בזה.

אַלֵּא משיב רבי שמעון **אַלִּין דְּלֹא יָדַעִי עֲקָרָא דְּעוֹבְדָא כּוּלִי הָאִי** אותם שלא יודעים עיקר תיקון המעשים כל כך, **אַלֵּא סדוּרָא כַּעֲלֵמָא וְלֹא יְתִיד** אלא יודעים את סדר התפילה ולא יותר, **מִשְׁכִּין עַלְיֵיהוּ מְשִׁיכוּ דְּבִתְרָא כְּתַפּוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** מושכים הם שפע מהעולמות העליונים כביכול מאחורי כתפיו של הקב"ה, **דְּלֹא טַס בְּאִוְרָא** ואז אין האור רוצה לטוס ולרדת באויר העולם הזה למטה, כי רצון האור להסתלק **דְּשִׁנְהוּ אֶקְרִי** ולא נקרא רק השגחה בעלמא, **וְאַלִּין יְדִידַעִי וּמַכּוּנֵי לְכַא וְדַעוּתָא** אבל אותם הצדיקים היודעים ומכוונים את ליבם ורצונם, **מַפְקִי בְּרַכָּאן מֵאַתְרֵי דְּמַחְשָׁבָה** וכאשר הם מוציאים ברכות מפיהם עושים זאת בכוונה במחשבתם, **וְנַפְקִי בְּכָל גְּזַעִין וְשִׁרְשִׁין** ויוצאים כל האורות הם הגזעים והשורשים, דהיינו שהשפע היורד למטה לעולמות העליונים וכן בעולם הזה למטה יורד בשלימות גדולה, **כְּאֵרַח מִיֵּשֶׁר כְּדָקָא יָאוּת** בדרך הישר כמו שצריך, **עַד דְּמתַבָּרְכִין עַלְאִין וְתַתְאִין** עד שעל ידי ברכתם מתברכים העולמות העליונים והתחתונים, **וְשִׁמָּא קַדִּישָׁא עַלְיָא מַתַּבָּרַךְ עַל יְדִיהוֹן** ושמו של הקב"ה מתברך על ידיהם, ולכן מסיים רשב"י ואומר **וְכֹאֵה חוּלְקִיהוֹן** אשרי חלקם!!! **דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִיב לְנַבִּיהוֹן** שהרי הקב"ה קרוב אליהם, **וְזַמִּין לְקַבְּלִיהוֹן** ומזמין הוא לקבל את תפילתם ובקשתם, **כִּשְׁעַתָּא דְּקֹאדְרִין לִיָּה** ובשעה שהם קוראים לו, **הוּא זְמִין לוֹן** הוא מזמין אליהם, ואף **כִּשְׁעַתָּא דְּאִינוּן בְּעֹאקוּ** בשעה שהם בקושי וצרה, **הוּא לְנַבִּייהוּ** הוא נמצא אצלם אפילו שלא התפללו על ישותם, **הוּא אוֹקִיר לוֹן בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דְּאַתְרֵי** והוא מייקר אותם בעולם הזה ובעולם הבא, ועליהם נאמר הכתוב **הָא הוּא דְּכֹתִיב** (תהלים צא) **כִּי בִי חֲשַׁךְ** כיוון שהצדיקים חושקים בה' **וְאֶפְלָטָהוּ** הקב"ה מפלטם מן הצרות והקשיים, וכן **אֲשַׁנְבְּהוּ** דהיינו יגביהם וירימם, משום **כִּי יָדַע שְׁמִי** דהיינו שידע בכל מעשה המצוות את שמי, את השמות, והפעולות הנפעלים על ידי התפילה.

ולכן יש עליו להתעורר בזה, ולא להתפלל רק כמצוות אנשים מלומדה, אלא לחשוב כיצד אנו נוכל להתפלל יותר בכוונה, אם בדרך ללמוד את מהלך וסדר התפילה, אם בדרך ללמוד עם חבר או אברך שילמדנו כיצד הדרך להתפלל בכוונה, וכמובן כל זה בתנאי שהכוונות לא יגרמו לו לאי כוונה בפשט התיבות והמילים שמדבר עם השם, ואף אדם שלא בר הכי כלל, מכל מקום לפטור עצמו בלא כלום אינו מן הראוי, ולכן יאמר בשעה שאומר את ה'לשם יחוד' של התפילה, שתפילתו ומעשיו הוא על דעת רשב"י ורבי אלעזר בנו, ועל דעת האר"י הקדוש, ורבי חיים ויטאל זלה"ה, וזכותם תגן עליו, ועל כל בית ישראל, ועל ידי כן יתרצו מעשינו ותפילתינו אמן ואמן.

פרשת חקת			
ירושלים	כניסת השבת	מוצ"ש	ר"ת
 	19:13	20:30	21:05
 	19:28	20:32	21:02
 	19:24	20:32	21:06
מירון			

^{להרמוות הנצחיות. קבלת העלון במייל}

^{והפצת העלון באיזור מטריכם}

054-8483589

^{ובמייל} m0548483589@gmail.com

סיפורים מציון הרשב"י

אם חפצים אנו להקשיב לדברי מוסר כיצד ראוי לגשת אל מקום קדוש כמירון, עלינו לשמוע מעשה נורא מהאיש הקדוש, **רבי חיים בן עטר בעל ה'אור החיים' הקדוש**, כשנסע בפעם הראשונה למירון בשנת תק"א, עם קבוצת תלמידיו ואנשי שלומו, על פי שתי הגרסאות המתארות את ביקורו במירון קרו בו דברים מופלאים.

כאשר הגיעו לפאתי מירון, ירד רבי חיים מן החמור, ומפאת קדושת המקום החל להעפיל אל ההר רַגְלִי, בְּקֶרֶם סמוך ונראה אל מקום הקדוש, עלה רבי חיים בפישוט ידיים ורגלים, ומפיו בקעו קולות משונים, שאינם מורגלים אצל בני אנוש.

במערה ביקש רבי חיים ללמוד בספר הזוהר הקדוש יחד עם תלמידיו, לאחר מספר שעות לימוד נתמלא המקום בנחות מקסים, והיה הדבר לפלא! במשך שהייתם במירון בצל רבם, הרגישו תלמידי רבי חיים ההתעלות נפשית ורגשות של שמחה אמיתית אפפו כל אחד ואחד מהם, אחד האחרונים מדמה רגשת עליית האור החיים בהר למצוות ההליכה לבית הכנסת, כידוע שיש מצוה ללכת בוריות לבית הכנסת להראות אהבת המקום של "מקדש מעט" מקום השראת השכינה, כך במירון מקום קדוש שלבבות כל ישראל אוהבים אותו, צריכים לגשת לשם בוריות ושמחה של מצווה.

”ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי”

הלכות שבת

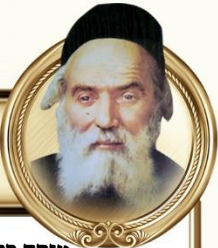
שאלה: האם כלי שמלאכתו להיתר, כגון בגדים, תכשיטים, סכו"ם, מותר לטלטלם בשבת, ואף ללא צורך ?

תשובה: בגדים תכשיטים וסכו"ם, וכיוצא בזה **כלים שחשמישם תשמיש היתר**, מותר לטלטלם בשבת לכל צורך שיהיה, **בין לצורך גופם** – להשתמש בגוף הכלי (לכל שימוש שיהיה), **ובין לצורך מקומם** – כגון שרוצה לטלטלם על מנת להשתמש במקום שעליו מונח הכלי, **ובין לצורך הכלים עצמם** – להצניעם שלא יגנבו או יפסדו, אבל אם רוצה לטלטלם שלא לצורך כלל אסור.

אם מטלטלם לצורך תענוג, כגון אדם שמחזיק מזלג בשעת הסעודה ודבר זה הוא לו לענוג ורוגע הדבר מותר, ודבר זה יכול להיות מצוי כגון שיושב ב'טיש' על שולחן אדמו"ר שעות ארוכות, וכדי להקל ולהשקט גורמי העצבים שלו ולמנוע תנומה מעליו, לוקח מזלג וכיוצא בזה, מעל השולחן ומשחק בו, אין לערער עליו בזה, כיוון שעושה כן רק כדי להשקט את העצבים שלו, אולם אם מטלטל את המזלג ושאר כלי היתר סתם ללא שום צורך כלל, 'סתם מחזיק', אז הכלי אסור בטלטול [חוו"ע ח"ג עמ' ז בשם הבאר משה [ח"א סימן כג], והערך השלחן [אות טו]].

שאלה: האם ספרי קודש, דינם ככלי שמלאכתם להיתר שאין לטלטלם אלא לצורך מסוים, או שאפשר לטלטלם אף אם מחזיקם 'סתם', ומה הדין במוזהר והנרתק שלה ?

תשובה: כתבי הקודש, אין עליהם תורת מוקצה כלל, ומותר לטלטלם אפילו סתם שלא לצורך כלל, ואף **ספרי קודש העומדים לסחורה** ומקפיד עליהם שלא יפגמו, אין עליהם תורת מוקצה, ומותר לטלטלם אפילו שלא לצורך כלל הואיל ובידו לעסוק בהם בתורה בשבת קודש [חוו"ע ח"ג עמ' ט ד"ה ספרי קודש], ובענין **מוזהר ונרתקה** אף על פי שאדם מקפיד שלא תיפסל אין עליה דין מוקצה מחמת חסרון כיס, ואף היא מותרת בטלטול שיכול ללמוד ממנה דיני האותיות, ודיני חסרות ויתירות, ואף הנרתק של המוזהר אף אם דמיו יקרים מותר הוא בטלטול.

הלכות לשון הרע

מוסד פלוני אמור לעבוד לשכונה אחרת

שאלה: ראובן מספר לחבירו בארוחת בוקר, שידוע הוא במוסד פלוני [גנים \ תלמודי תורה \ בית ספר וכיוצא] שאמורים לעבור מקום לשכונה אחרת במבנה ציבורי, **והדבר עדיין לא ידוע לרבים**, האם מותר לאותו חבר לספר כן הלאה או לא (שים לב: ראובן לא הזהירו שלא לגלות, וכן אינו עניין פרטי ששייך אליו אלא למשהו אחר, וגם לא אמור באופן זה להגיע נזק לאותו בעל מוסד).

תשובה: הרי זה **מותר**, ואין כאן **אף מידה טובה** בעלמא שלא לגלות, כיוון שהעניין שעליו מדבר אינו עניין פרטי השייך אליו, **וגם אין כאן** מה ששנאוי עליך לא תעשה לחברריך כיוון שלא אמור להגיע לאותו בעל מוסד נזק, וגם לא ידוע שרוצה שישמר הדבר בסוד.

תלמידים שעושים שימוש ולימוד בכית הדין

שאלה: כאשר אנשים מגיעים **לבתי הדין**, פעמים שישנם תלמידים שעושים שימוש (דהיינו מתמחים לדיינות או להוראה וכיוצא) שנמצאים גם בבית הדין **ושומעים כל מיני סודות** הן בענייני מסחר וממונות, והן בענייני גירושין וכיוצא בזה, האם מותר לבתי הדין להכניסם או לא, כיוון שיש בזה משום "הולך רכיל מגלה סוד".

תשובה: הרי זה מותר, ועל דעת כן הגיעו הבעלי דינים לדון, שיודעים שיש שם עוד תלמידים שעושים שימוש (מתמחים), וישמעו את דבריהם.

מנהגי אורחותיו של הקדוש והטהור סידנא 'בבא סאלי'

הנהגותיו של רבינו כקריאת שמע על המיטה והשינה

א. רבינו היה זהיר מאוד באמירת קריאת שמע שעל המיטה, והיה אומרה בכוונה עצמה.

ב. רבינו היה ממעט מאוד בשינה, היה ישן קמעא, ומיד מתעורר ככריה חדשה לעבודת הבורא.

ג. רבינו לא נהג לפשוט את בגדיו לצורך השינה, אלא היה ישן עם בגדיו, ועם הטלית קטן.

ד. ומעשה שבא רבינו וחתנו עמו לביתו שבשכונת בקעה בירושלים, היה אז חודש טבת ובחזין ירד שלג כבד והקור היה עז, החתן התכסה בשמיכות חמות כדי שיוכל להירדם, ואילו רבינו כיסה רק את רגליו בשמיכה דקה, והכין לעצמו כד גדול של מים לנטילת ידיים, וישב ועסק בתורה בכל כל הלילה, ובכל פעם שנרדם קמעא והתעורר, היה חוזר ונוטל את ידיו, ובבוקר אמר לחתנו ברמו דק, כשחם – ישנים...

ה. לעתים היה רבינו מניח כרית על השולחן, ועליה היה מניח את ידיו, ושם פניו על ידיו ונרדם, וגילויים מפליאים היו לרבינו בצורת שינו זו, ולא כולם ניתנו להיכתב, או להאמר, באחד מהם בא המשיח אל רבינו, והעלה אותו מעלה מעלה באוויר, גבוהה של כמאתיים קומות בין השמים והארץ וישב ושוחח עמו...

ומקור לדבר זה מן הווהר הקדוש [פרשת ואתחנן דף רסז ע"א] וזה לשונו (ביאור ללשון הקודש): יום אחד היה חולה ר' יוסי ובאו אליו ר' אבא ור' יהודה ור' יצחק לבקר, ראו אותו נופל על פניו וישן, ישבו, כשהתעורר, ראו שפניו מחייכות, אמר לו ר' אבא דבר חדש ראית? אמר לו: ודאי, שעתה עלתה נפשי וראיתי את כבודם של אלה שמסרו עצמם על קדושת ה' שהם נכנסים בשלושה עשר נהרות של אפרסמון זך, והקב"ה משתעשע עמהם, וראיתי דברים שלא נתנו לי רשות לומר, ושאלתי אותם, הכבוד הזה של מי הוא? אמרו לי של אלה שאהבו את ריבונם בעולם הזה, וממה שראיתי אורו נפשי וליבי ולכן ראיתם את פני מחייכות.

מתוך ספר 'ישראל סבא קדישא'

מוסרים מתורת הרשב"י

בעניין הבטחון בהשם יתברך

א. כל ימי חייו של האדם צריך הוא להתחזק בהקב"ה, ומי ששם בטחונו וחזוקו בהקב"ה כראוי, לא יכולים להרע לו, ולהזיק לו כל בני העולם, **שכל מי ששם חזוקו בשם הקדוש הוי"ה שהוא משען העולם, יש לו קיום בעולם**, ומהו הטעם, לפי שכל העולם מתקיים בשם הקדוש, שם הוי"ה ברוך הוא, וזהו שכתב כי ביה הוי"ה צור עולמים, דהיינו כאשר יהודי בוטח ושם מבטחו בהוי"ה ממילא הקב"ה שהוא צור העולמים שומרו [זוהר הקדוש פרשת וארא דף כב ע"א].

ב. בא וראה כיוון שיעקב אבינו בטח בהקב"ה וכל דרכיו היו לשמו של השם יתברך, **על כן גם אויביו השלימו עמו**, ואויביו של יעקב הוא הס"מ שהוא כוחו וחזוקו של עשו שהשלים עמו, ולפי שהס"מ השלים עם יעקב והודה לו על הברכות, אז גם עשו השלים עמו, ועד שלא השלים יעקב עם הממונה שנפקד על עשו לא השלים עמו עשו, לפי שבכל מקום תוקף וחזוק שלמטה תלוי בתוקף וחזוק של למעלה [זוה"ק פרשת תולדות דף קמד ע"ב].

ג. רבי יהודה פתח ואמר בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה, לעולם יהא האדם זהיר באדונו, **דהיינו שיתלה האדם עיניו תמיד בהשם יתברך ולא יסמוך על שום דבר מלבד בורא העולם, וידבק האדם ליבו באמונה העליונה, בכדי שיהיה בלב שלם עם קונו, כי כאשר יהיה יהודי שלם עם האמונה בהשם אז ללא יכולים להרע לו כל בני העולם** [זוה"ק פ' בהר דף קי ע"ב].

ד. רבי אלעזר פתח ואמר אשרי אדם עז לו כך, אשרי האיש שמתחזק בהקב"ה ושם מבטחו בו, ושואל הווהר האם ביטחון כחגניה מישאל ועזריה הוא טוב, שהם בטחו בהקב"ה ואמרו לנבוכדנצר שה' אשר הם עובדים אותו יכול להציל אותנו מן התנור אש הבוער ואף מן ידך המלך הוא יכול להציל אותנו, והיינו שבטחנו בה' שבודאי יציל אותם מנבוכדנצר, ובוה אומר הווהר שאין זה הדרך הנכונה ממש, שהרי בא וראה שאם הקב"ה לא יצילם, לא יתקיים הנס של הקב"ה עליהם, נמצא שלא יתקדש שמו של הקב"ה בעיני כל העולם, אלא כיוון שידעו תנניה מישאל ועזריה שלא אמרו כראוי, חזרו ואמרו שאף אם לא יתפוזן השם להציל אותנו, אנחנו לא נשתחוה לצלם, ואז בכל אופן יתקדש שמו של השם יתברך שיראו כל האומות שעם ישראל מאמינים בהשם אף שהם נשרפים, והכל הוא לכבודו יתברך [זוה"ק פ' תולדות דף קמב ע"א].

תומר דבורה

המשך מי א-ל כמוד

הנה שבוע שעבר דיברנו בעניין הנהגתו של השם יתברך, הנלמדת מן המילים 'מי א-ל כמוד' שצריך האדם להיות סבלן, כדרך הקב"ה שגם הוא סבלן, ואף בזמן שהאדם עובר עבירה הקב"ה ממשיך להחיותו, ולא מחסיר ממנו דבר.

ולתועלת ההבנה בדבר זה, נביא כאן משל, לאדם שיש לו דירה ובאו אנשים וביקשו להשאל את הדירה ללילה אחת, לעשות שם סעודה עם שירים עם תזמורת בתוספת ריקודים וכו' וכו', ובנוסף ביקשו מבעלי הדירה שכיוון שבדירה זו אין חשמל, הם רוצים לקחת את החשמל לתזמורת וכיוצא מהבית של המשאל, ובאמת המשאל בעל נפש רחבה והסכים להם בשמחה שיקחו ממנו את החשמל לכל הצריך להם, אלא שביקש בצורה נעימה ויפה שהוא רוצה שהתזמורת תיפסק בשעה 10:45, כך שבשעה 11:00 הוא כבר יוכל ללכת לישון וכו' וכו', וכך עשו הביאו קייטרינג גדול, ותזמורת, ואת כל החשמל לקחו מאותו אדם, והנה התחילה התזמורת לנגן בקולי קולות, ומגיעה השעה 10:45 והתזמורת לא מפסיקה, ולא שייך אפילו לחשוב להירדם, שכל השכונה כמעט שומעת את התזמורת החזקה הזו, ובשעה 11:00 בלילה החליט המשאל ללכת לנמצאים בדירה ולהזכירם על השעה, אלא שבקשתו לא 'נשמעה', ואיך אומרים ... 'לא היה עם מי לדבר ^(או לשמוע), וכך המשיכה התזמורת לשעה 12:00 בלילה, ושעה 1:00 ושעה 2:00, **והנה ביזו בכל רגע נתון, לקחת ממש ברגע אחד, את החשמל, ופשוט להוציא אותו מהקיר, ועל ידי זה ברגע אחד תופסק כל המנגינות הרועשות, שהרי החשמל מגיע מביתו, ורצונו של השם יתברך** שאותו אדם יהיה סבלן, ולא יוציא את החשמל, ויבין שבאמת הכל מאיתו יתברך, והכל לטובתו.

ואנו צריכים לדעת בעצמנו, שבכל היום כולו הקב"ה נמצא אתנו, מחיה אותנו, ובאמת אנו צריכים לקחת לעצמנו זמן בכל יום ויום ולחשוב על השם, **ולהבין זה אמיתי !!! השם מחיה אותי בכל רגע !!!, אני מושגח בכל רגע נתון, איזה זכות מצד אחד ואיזה בושה מצד שני**

מדוע ישנם תפילות שלא נענות

אמרו חכמים [ברכות נה.]. שאין לאדם לעיין בתפילתו, ולחשוב שראוי הוא שתענה תפילתו, וכתב רש"י שטעמו שחשוב שהתקבלה תפילתו מחמת שחושב שבזכות שכיוון בתפילתו יזכה שיקבלו ויפעלו את בקשתו, **ואף צדיקים גמורים** כתב הרמב"ן [בראשית ל, א] שאין תפילתם בידם שתענה על כל פנים, ואדם אשר מעיין בתפילתו ובטוח שתענה בקשתו מבואר בגמרא [ברכות נה.]. ראש השנה טז:] ונפסק בשלחן ערוך [סימן צח סעיף ה'] שגורם לו להזכרת עוונותיו.

ויש לו לאדם לדעת מה שכתוב במדרש [דברים רבה ואתחנן ב, יא] **שהתפילה נענית תמיד**, שכך כתוב אמר לו הקב"ה למשה, משה, חייך בכל שעה שיקראו אותי אני אענה אותם שנאמר כה' אלהינו בכל קראינו אליו עד כאן דברי המדרש, ואף אם אין האדם ראוי מצד מעשיו, קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת.

אלא שאמרו חכמים במדרש [מדרש שמואל פרשה ד' אות א'] שיש תפילה שהיא נענית למאה שנה כאברהם, ויש תפילה שהיא נענית לתשעים שנה כשרה, ויש תפילה שהיא נענית לשמונים שנה כמשה, ויש תפילה שהיא נענית לששים שנה כיצחק, ויש תפילה שהיא נענית לחמישים שנה כשמואל, ויש תפילה שהיא נענית לשלושים שנה כיוסף, ויש תפילה שנענית לארבעים יום כמשה, ויש תפילה שנעשית לעשרים יום כדניאל, ויש תפילה שנענית לשלושה ימים כיונה, ויש תפילה שנענית ליום אחד כאלהיה הנביא, ויש תפילה שנענית לעונה כדוד, ויש תפילה שעד שלא יתפלל אותה מפיו הקב"ה יענה, וכמשה שאמר לו הקב"ה מה תצטק אלי.